

Proces: voorstelling

3 spelers → 2 meisjes (Emelie en Ellen) en 1 jongen (Nico)

1. **Brainstormen**: gesprekken met spelers. Wat willen we doen? Wat zijn de verwachtingen? Wat willen we bereiken? Brainstormen rond het thema, ideeën voor de voorstelling, data voor repetities vastleggen
→ Eerste brainstorm
2. **Improvisatie oefening**: zie Crafting Methods (één keer stereotype spelen, één keer zelfde personage zonder stereotypering spelen, één keer genders omdraaien)
→ Het uiterlijk speelt een belangrijke rol bij stereotypering, als je het doel van je personage verandert wordt het personage minder stereotyperend
3. **Brainstorm beelden**: zie research catalogue (mindmap beelden + kernwoorden)
 - Machtsverhoudingen
 - Grenzen
 - Feminisme
 - Stereotypering/ gender
 - Strong female characters

Scènes/ oefeningen bedenken rond de beelden van de mindmap.

- Drie grote thema's komen aan bod: (humor, filosofie en abstract) met deze drie dingen willen we de voorstelling afwisselen, zodat deze een mooie balans krijgt.
4. **Mijn verhaal**: door gebrek aan communicatie heb ik besloten om de samenwerking met Nico top te zetten en verder te gaan alleen met Emelie. Hierdoor hebben we wel onze ideeën moeten aanpassen. Nico was heel sterk met humor en dat is niet echt onze sterkste kant. Emelie stelde voor om MIJN verhaal te vertellen en ze schreef aan de hand van vragen en gedachten van mij een monoloog.
 - Monoloog rond twijfel en veel ontkenning. Ik voel dat er rond de gebeurtenis nog veel ontkenning bij mij zit. Dat ik mij nog vaak af vraag of het allemaal wel zo erg is.
 - Ik zit ook nog steeds heel erg met de worsteling tussen het personage dat ik moet spelen en wat ik zelf als actrice kan en wil doen. Waar liggen mijn grenzen?
 5. **Script idee: journey van grenzen aangeven** (personage vs. Actrice)
 - **Stereotypering tonen** (gebaseerd op de scène die ik zelf heb gespeeld)
 - **Onderbreking**: scène in vraag stellen
 - **Backstage**: wat is het gevoel hierbij?

- **Bewustwording:** ik beseft dat er iets aan de hand is, dat ik mij niet meer goed voel om deze scène te spelen. een onzekerheid.
- **Ontkenning:** (gebaseerd op de monoloog die Emelie geschreven heeft) overdrijf ik niet? Is het allemaal wel zo erg?
- **Herkenning:** andere verhalen en ervaringen van actrices die dit ook hebben meegemaakt. Wanneer hebben zij hun grenzen aangegeven?
- **Worsteling, twijfel:** monoloog naar mijn oma (zij was de eerste persoon waar ik het tegen verteld heb en die aangaf dat ik dit moest bespreken en mijn grenzen hierin moet aangeven.
- **Grens trekken:** (choreografie om fysiek en symbolisch aan te tonen dat er een grens getrokken is.
- **Verandering:** de scène van in het begin wordt nog één keer gespeeld maar nu aangepast waardoor er niet over mijn grenzen heen wordt gegaan.

6. Emelie en ik zijn volop aan het repeteren voor de voorstelling. Maar doordat we (door omstandigheden) zo laat zijn begonnen hebben we schrik dat we niet alles af gaan krijgen. We willen veel proces maken, maar daar lijkt geen ruimte voor door gebrek aan tijd.
- ➔ We repeteren in lokalen van KDG, Het Paleis en ook de Academie van Deurne waar ik les geef.

Stress:

Er is een moment gekomen dat wij beide enorm veel stress kregen van het maken van de voorstelling en de druk plots heel hoog lag, waardoor wij ons plezier kwijt geraakte. ➔ ik heb toen **Don Verboven** opgebeld, omdat ik het even niet meer zag zitten, het nam meer energie weg, dan dat ik er energie van kreeg. Don heeft toen enorm belangrijke aspecten aangehaald:

- **Het is een toonmoment, geen voorstelling**
- We zijn amateurs en geen professionals, dus een perfect afgewerkt product is niet nodig.
- Het moet mensen aanzetten om erover in gesprek te gaan, het moet geen ontspannende voorstelling zijn
- **Proces is veel belangrijker, dan het product!**
- We moeten ons plezier terug vinden in het maken van dit toonmoment. HAVE FUN!
- **Experimenteren!!!**
- Geen druk op onszelf leggen dat is nergens voor nodig
- Het is een experiment dat aan moet sluiten bij mijn onderzoek, we willen tonen op het toonmoment wat ze allemaal hebben ontdekt en hoe we daarover in gesprek kunnen gaan met het publiek achteraf.

Dit alles heb ik ook besproken met Emelie en toen hebben we inderdaad beslist dat het een experiment is, dat we meer plezier moeten maken, dat het proces veel belangrijker is.

- ➔ De samenwerking verliep dus even wat stroef, maar nu zitten we terug op dezelfde golflengte, want ook **samenwerken met iemand die je niet goed kent is een proces.**

Coaching:

We krijgen begeleiding van Aïcha Cissé. Zij is er vooral om tips te geven en het geheel vorm te geven. Door haar professionele blik kijkt ze anders naar bepaalde aspecten. Zo moest ik bijvoorbeeld leren om niet alles letterlijk te brengen. Door mijn achtergrond in amateurtheater, ben ik gewend om stukken letterlijk te spelen met een logisch verloop en verhaal. Zo waren dit enkele tips en feedback van haar tijdens de eerste coaching:

Feedback Aïcha

Ervaren: waardevol thema, goed weten wat we willen vertellen, energie erin gestoken, helder

Werkpuntjes:

- opbouw voorstelling (voorspelbaar) het publiek weet wat er gaat gebeuren
- uitdaging: alles door elkaar gooien van scènes → **onvoorspelbaar** maken (spelen met volgorde van scènes) (onlogisch = interessant)
- licht: voorspelbare sferen (nuances in het licht)
- schakelen via licht en muziek OF schakelen in spel (sterkst!)
- geen factoren van buitenaf nodig
- alles uitwerken hoe het in het script staat (geraamte) → daarna: **nuances zoeken in het spel**
- **publiek op het verkeerde been zetten** (geen goede keuze van de actrices moet het publiek denken) “wa zijn die meisjes nu eigenlijk aan het doen? Waarom kiezen die voor zo’n voorstelling?”
- onderbreking: gevoel en vragen (publiek moet vragen stellen) → nu wordt het te letterlijk genoemd en gaan we het conflict al aan
- dans: evolutie duidelijk tonen → gelijke voet beginnen: even sterk zijn in bewegingen
- **alle emoties neerschrijven** die ik in het proces heb gevoelt en rond **elke emotie een beweging** maken, spelen met ritme en snelheid, hoogtes en laagtes,...
- twijfel monoloog: TE letterlijk → **poëtischer** (de monoloog zeggen niet spelen) de woorden zijn voldoende
- techno nummer: stem regisseur, **zinnen die de regisseur heeft gezegd** (contrast zinnen en techno dansen: geeft hetzelfde gevoel van wrijving weer die ik heb gevoelt)
- momenten waar ik mij slecht bij heb gevoelt
- mensen laten komen kijken → zonder de uitleg te geven op voorhand
- focussen op spel en scènes → volgorde komt daarna (montage) komt vanzelf (laatste week)
- spel: nog verder gaan,
- **EXPERIMENTEREN!!**

Deze werkpuntjes hebben wij meteen ten harte genomen en aan gewerkt bij de volgende repetities.

Zo maakte wij snel heel veel proces en kon Aïcha elke coaching weer goede feedback geven. De wisselwerking tussen de coach en ons was dan ook zeer aangenaam en een enorme meerwaarde.

Feedback Aïcha: coaching sessie 2

Hey meiden,

Ik wil even kwijt dat jullie echt goed bezig zijn! Hierbij wat feedback om nog meer uit jullie performance te halen.

Scène: Spiegeling

De opbouw van de scènes was echt goed gedaan. Het tempo De muziekeuze was het heel goed! Het zette echt de juiste sfeer neer. Ik vond het tof hoe jullie begonnen met wat afstand en dan langzaam naar elkaar toe gingen; dat gaf de scènes een interessante dynamiek. Maar ik miste wat **gezichtsexpressie** om de emoties nog beter over te brengen. Die scène met jullie armen gestrekt? Die kwam echt binnen, super sterk!

Scène: Twijfel

geen micro gebruiken en **tekst puur houden** met weinig of geen beweging op de vloer

Scène: De Regisseur

Jullie hebben goed samengewerkt en afgewisseld, maar ik denk dat jullie wat **meer variatie** kunnen brengen in de zinnen. Soms voelden ze wat te braaf aan. Het zou goed zijn als jullie verschillende **emoties combineren, zoals verleiding, boosheid, enthousiasme,....** Ook hier werkte de muziek goed, maar blijf energiek en praat wat luider. Die **opbouw naar een hoogtepunt** was echt goed, maar probeer de tekst wat pittiger te maken. Het losmaken van jullie haren op het einde was een leuke touch!

Scène: Universele Vrouwen

Deze scène deed me denken aan **tableau vivants**. Misschien kunnen jullie dat **samen** proberen? En wat betreft de props, **less is more**; het uitbeelden zonder tekst werkte goed. Dat rode lint en hoe het de evolutie van de scène liet zien was echt interessant, maar begin niet meteen in een beeld maar, bouw het eerder rustig op. Zo kan het **publiek deel uitmaken van de evolutie**. En benoem ook dingen buiten theater.

Onze voorstelling werd door haar feedback steeds meer abstract, waardoor ze ook veel interessanter werd. Het was zeker een **uitdaging om af te stappen van het letterlijke**, maar ik ben enorm blij dat Emelie mij hierin gepusht heeft.

Ook op bewegingsvlak heb ik enorm grote stappen gezet. Ik ben geen danser en daardoor voelde ik mij vaak heel onzeker en klapte ik soms dicht. Maar door de begeleiding en veilige omgeving waar ik mij in bevond kreeg ik de ruimte om dit uit te zoeken. Wat ook interessant was voor mijn onderzoek, want ik voelde mij toen alles behalve comfortabel en er werd buiten mijn grenzen gegaan. Toch heb ik mij nooit onveilig gevoeld en heb ik nooit dingen gedaan waar ik mij niet goed bij voelde. Er is steeds duidelijk over gecommuniceerd geweest en dat heeft ervoor gezorgd dat ik uit mijn comfort zone ben kunnen treden en dat ik nu meer dingen durf, waar ik vroeger meteen mezelf van af zou zonderen.